A°. 1919. N°. 90.

PUBLICATIE-BLAD.

VERORDENING *van den 11den September 1919, tot wijziging en aanvulling van het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie Curaçao.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat het wenschelijk is het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie Curaçao te wijzigen en aan te vullen ;

Heeft, na verkregen goedkeuring van den Kolonialen Raad, vastgesteld onderstaande verordening.

Artikel 1.

Na artikel 136 van het Wetboek van Strafvordering voor de kolonie Curaçao wordt een nieuw artikel ingelascht, luidende als volgt :

,,Artikel 136*bis*.

Tot bijwoning van eene openbare terechtzitting worden, tenzij in bijzondere gevallen, ter beoordeeling van den president, als toehoorders niet toegelaten minderjarige personen, die den leeftijd van achttien jaren nog niet hebben bereikt.

In geval van twijfel omtrent den leeftijd moet ten genoegen van den president aannemelijk worden gemaakt, dat de persoon, die toelating verlangt, den achttienjarigen leeftijd heeft bereikt."

Artikel 2.

Artikel 238 van gemeld Wetboek wordt gelezen als volgt:

,,Aan den beklaagde, die bij het vonnis bij verstek gewezen, is veroordeeld, wordt een mededeeling daarvan zoo spoedig mogelijk vanwege het openbaar ministerie beteekend. Deze bepaling geldt niet ten aanzien van den beklaagde, wien, voor zooveel betreft het rechtsgeding bij verstek, de dagvaarding om ter terechtzitting te verschijnen in persoon is beteekend.

De mededeeling vermeldt den rechter, die het vonnis gewezen heeft, de dagteekening van het vonnis, de qualificatie met vermelding omstreeks welken tijd en waar ter plaatse het strafbare feit begaan zou zijn, de opgelegde straf en, voor zooveel in het vonnis vermeld, naam en voornamen, leeftijd, geboorteplaats, beroep en woon- of verblijfplaats van den beklaagde.

De mededeeling wordt in alle gevallen, waarin het openbaar ministerie dit bepaalt, en overigens zooveel mogelijk aan den persoon van den beklaagde beteekend.

Is ten aanzien van den beklaagde art. 17*a* van het Wetboek van Strafrecht toegepast, dan vermeldt de mededeeling bovendien alle tot het in dat artikel bedoelde bevel betrekkelijke beslissingen en geschiedt de beteekening niet anders dan aan hem in persoon.''

Artikel 3.

Artikel 239, eerste lid, van gemeld Wetboek wordt gelezen als volgt :

,,Hij, die bij het vonnis bij verstek gewezen is veroordeeld, en die daaraan niet geheel of gedeeltelijk heeft voldaan, kan bij exploit aan het openbaar ministerie beteekend verzet doen, uiterlijk binnen den tijd van veertien dagen na dien, waarop eene mededeeling, als bedoeld in art. 238 aan hem in persoon is beteekend, doch in geen geval later dan uiterlijk binnen driemaal vier en twintig uren nadat hij ter uitvoering van het bij verstek gewezen vonnis is aangehouden of nadat ingevolge dat vonnis eerder lijfsdwang op hem is toegepast of beslag op zijne goederen gelegd. Is, voor zooveel betreft het rechtsgeding bij verstek, de dagvaarding om ter terechtzitting te verschijnen aan den persoon van den beklaagde beteekend, dan kan deze niet later verzet doen dan uiterlijk binnen veertien dagen na de uitspraak van het vonnis bij verstek gewezen.''

Aan artikel 239, tweede lid, van gemeld Wetboek wordt de volgende zin toegevoegd : ,,Deze bepaling geldt niet ten aanzien van een verzet, waarvan naar het oordeel van het openbaar ministerie vaststaat, dat het na het verstrijken van den daarvoor gestelden tijd is gedaan, tenzij, op verzoek van dengene, die in verzet gekomen is, en na zijn verhoor, indien

hij dit bij dat verzoek heeft gevraagd, de president van het college, dat, of de kantonrechter, die het vonnis heeft gewezen, anders bepaalt."

Artikel 4.

In artikel 240, eerste lid, van gemeld Wetboek wordt, in plaats van „eerstkomende gewone terechtzitting", gelezen: „eerste gewone terechtzitting welke gehouden wordt nadat sedert den dag van het verzet zeven of, in zaken, waarvan het kantongerecht kennis neemt, vijf dagen zullen zijn verstreken."

Aan artikel 240, eerste lid, van gemeld Wetboek worden de volgende zinnen toegevoegd: „De rechter kan echter, bij niet-verschijning van den beklaagde, eens of meermalen uitstel van het onderzoek bevelen ten einde dezen, indien hij verhinderd was het onderzoek bij te wonen, daartoe alsnog in de gelegenheid te stellen. Verschijnt de beklaagde niet op de nadere terechtzitting, dan vinden vervallenverklaring van het verzet en tenuitvoerlegging van het vonnis plaats overeenkomstig den eersten zin van dit lid."

In artikel 240, tweede lid, van gemeld Wetboek wordt tusschen den eersten en den tweeden zin de volgende zin ingevoegd: „Indien een getuige of deskundige, tijdens het rechtsgeding bij verstek ter terechtzitting gehoord, naar het oordeel van den rechter op de terechtzitting, voor de behandeling van het verzet bepaald, niet heeft kunnen verschijnen, of verschenen zijnde, weigert zijne verklaring af te leggen, wordt de vroeger afgelegde verklaring van dien getuige of deskundige, mits ter terechtzitting voorgelezen, als aldaar afgelegd aangemerkt."

Artikel 5.

Deze verordening treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging, met dien verstande, dat de artikelen 2, 3 en 4 niet gelden ten aanzien van bij verstek gewezen vonnissen, welke vóór dien dag zijn beteekend.

Gegeven te Willemstad, den 11den September 1919.

O. L. HELFRICH.

De wd. Gouvernements-Secretaris,
BOOMGAART.

Uitgegeven den 19n. December 1919.
De Gouvernements-Secretaris,
BOOMGAART.